

Naročnina za celo leto 2 K.

Posamezna številka velja 6 vin.

Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej.

Cena oznanil je za eno stran 64 K, 1/2 strani 32 K, 1/3 strani 16 K, 1/4 strani 8 K, 1/8 strani 4 K, 1/16 strani 2 K, 1/32 strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana.

Za oznanila (inserte) uredništvo in upravnštvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravništvo je v Ptujju v gledališkem posloplju štev. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 13.

V Ptujju v nedeljo dne 24. junija 1906.

VII. letnik

Moje kraljestvo ni od tega sveta...

Klerikalci se silno bahajo s svojo „zmago“ pri zadnjih volitvah. V mariborskem časopisju ne čitaš drugega kot slavospeve na pohlevne kmetseke otvice, ki so volile raje mladega duhovnika kakor izkušnega kmeta. Mi se ne čudimo tej komediji, ali tudi boli nas ne. Kajti dobili smo čez 7000 glasov, — in kdor pozna razmere, neznaosno nasilje politikujočih farjev, kdor ve, da se izrablja v takem boju hram božji, da se izkorišča nedolžno deco, norce, od župnikov odvisne organiste, mežnarje in učitelje, — ta boče priznal, da smo storili svojo dolžnost. 7000 glasov, — to se pravi: 7000 neomahljivih in pogumnih nasprotnikov črne nadvlade, — 7000 kot skala trdih mož, ki ponavljajo po volitvi, kar so naglašali pred 29. majom: da ne odnehajo od boja za sveto ljudsko pravico! Le nekaj čez 7000 glasov je bilo naprednih, ali ti glasovi so izvirali iz preplečanja, — in 7000 krat se je izjavilo na volilni dan, da smatra pameten, trezen, nepreplašen narod klerikalizem za največje nesrečo.

Lahko smo tedaj zadovoljni s tem uspehom. Mi ne odnehamo in ne odnehamo! In čim bolj nasilen nastopa klerikalizem, tem močnejši bo naš odpor!

Res je, klerikalci so zmagali. Ali pogledimo tudi sredstva, s katerimi so zmagali. Leta in leta so imeli vaje v roki in polagoma, toda z grozno sigurnostjo so poneumnevali narod. Kdor vé, s kako vnemo, rekli bi, s kako strastjo je slovensko ljudstvo udano svetim naukom krščanstva, razume tudi, da bi dal kmet raje življenje kakor to vero. In ravno to dejstvo izrabljajo politiki v kuči. Vsakdo, kdor ne liže brezpopojno svojemu župniku pete, tega se postavi na sramotni oder in se kliče: to je brezverec, križajte ga! In ljudstvo, ki je sesalo z maternim mlekom nauk, da teče iz blagoslov-

ljenih ust duhovnika edino-le resnica, veruje in kriči za njim: križajte ga! Ta krič je zadušil že davno sveto besedo nacarenskega Jezusa: Ljubite se med seboj! Ljubite svoje sovražnike! Raz prižnice se preklinja nasprotnike, — ali je to mar ljubezen? Po duhovniškem časopisju se blati poštene ljudi, mirne može, dá, celo mrliče, — kje je potemtakem krščanska ljubezen? Ljudstvo se hujska na svoje prijatelje in ribari se v kalnem, kadar bije narod bratomorni boj... Ljubezen, — davao že so izbrisali politikujoči duhovni to nežno besedo iz svojih knjig. Iz duhovnikov ljubezni so postali duhovni sovražstva. In kadar se najde še kak pošten duhovnik, ki se spominja besed: Moje kraljestvo ni od tega sveta, — ki se briga za cerkev, ne pa za politiko, — potem pade tolpa njegovih tovarišev čezenj in tuliti mora z volkovi ali pa — propasti!

Iz Kranjskega je prišel ta veter na Spodnji Štajer. Duhovniki se brigajo le še za svojo pogubonosno politiko. Služba božja jim je postranska stvar. In vse, kar očitajo drugim, store sami. Ljudstvu očitajo lenobo, ali vsi stanovi imajo težko življenje, le duhovniški stan ima že na tem svetu nebesa. Prosimo, — poleg navadne plače in „bère“ dobi duhovnik za vsako delo posebno plačilo. Kadar se ženiš, moraš plačati, kadar krstiš otroka, moraš plačati, kadar umreš, stane to denar, — za jutranjo mašo dobi duhovnik posebno plačilo in za šolski podnk in za vse drugo. Ni čuda, da si nakopiči skoraj vsak duhoven v kratkem bogastvo, a na tem bogastvu leži kri, trpljenje in glad izmoganega ljudstva. A še več zahtevajo duhovni, in država jim bode vrgla zopet 10 milijonov kron na leto v nenasitno žrelo. Veš-li, koliko je to? Vsedi se in šteje, noč in dan, neprenehoma, in v 115. dneh bodeš naštel to svoto... In cerkev ima že danes čez 800 milijonov premoženja. Kristus pa je dejal: Moje kraljestvo ni od tega sveta...

Prestrašen se vpraša človek: kako je prišlo duhovništvo do tako velikanske moči? Dve sredstvi je porabilo farštvo: poneumnevalo je ljudstvo in razbilo slogo ljudstva. Nesloga tlačí, — in duhovni vedo to dobro! Zato kurijo narodnostne prepire, — na Sp. Štajerskem hujskajo Slovence proti Nemcem, na Primorskem Italijane proti Slovencem, na Dunaju so prijatelji Nemcev, v Ljubljani jih hočejo zatreti, v Dalmaciji so na strani Hrvatov, na Ogrskem na strani Mažarov... Ta nebovpijoča hinavščina jim veliko pomaga!

Moje kraljestvo ni od tega sveta... Dobro! Vera je čista kot biser, vera je krasna in lepa kot solnce, — ali nje oznanjevalci so globoko padli! Kaj vse se godi po farovžih! Kako „se žre in žre“ (kakor pravi „katoliški“ dr. Sušteršič), kako se pijančava, kake nepopisne romane doživljajo farovške kuharice, kako se zapeljuje otroke in omožene ženske... Moje kraljestvo ni od tega sveta! Kristus, čist kot lilija, zamogel je izraziti te besede. Ali naša duhovščina? Nikdar ne! Nikdar ne, dokler bo spreminjala hišo božjo v politično bajto, — nikdar ne, dokler bo prezirala krščanstvo!

Mi pa hočemo, da pride svetopisemska beseda zopet do veljave! Hočemo čiste, značajne, poštene duhovnike, hočemo dušne pastirje v pravem zmislu!

In zato dramimo, budimo! Zato odpiramo ljudstvu oči, zato se ne bojimo sovražstva in zaničevanja, zato delamo v enomer in gremo svojo jasno pot naprej... Cilj naš je: svobodno, zdravo, pametno in srečno ljudstvo... Dne 29. maja nas je bilo 7000. Tistih pa, ki so v srcu našega mišljenja, a zadnjič še niso si upali na volišče, ker so še vkljeni v klerikalnih verigah in se za zdaj še bojijo farjev, tistih je ogromna večina in to nas spodbuja k novemu življenju, ker vidimo, da imamo za seboj na deželi močno stranko, ki bo enkrat govorila besedo zmage.

Iz murskega polja.

Pogovor fajmostra in kuharice v farovžu (v štajerskem govoru.)
 Kùharca: Ti Janes, gnes sva znovi sama. Droš je gno kobilo k žrebci, Barika pa je odegnoła stulo k biku, Mic pa se je tak v šoli, kaplona pa tudi nega doma, odšli so se sprehajat; nojni Fidi je samo tu on je pač zvesti pesek, ne resen, ti Janes? Dobro je, da ne ve stvor gučati.
 Janes: Neža, kaj misliš ti s tem govorjenjem?
 Kùharca: No ja, lahko se znovi pogovarjava vse sorte reči, in pri tem se bole razcveta nojna mladost, kaj ne?
 Janes: Edino to me veseli, kadar sva sama, druge zabave ne iščem, in večje zabave nikjer ni kakor si jo midva narediva. V času, ko se tebe nisem imel za kuharico, sem večkrat zahajal na pošto h g. V... ni, smo kaj tarokerali, a, ko sem tebe dobil in si mi skrajja branila, se mi je jako težko vidlo to navado popustiti, ali sedaj sem se že čisto navadil najnega samotnega življenja.
 Kùharca: Kaj ne, Janes: ljubezen je le sladka, se stvor se rada zmenja, če rlvno sem že bole stora, pa če se ga napijem dobrega vina, pa še le dobim rdečo forbo, to pa nič ne škodi, če ljudje provijo, da sem pijaniga, še teko se sploh trezno delan, da se ne zatočen sem in to, in sem nato bole korajžna.
 Janes: Na tudi moraš gledati, kajti izdati se ne smeva proti nikomur, ker na tebe in mene morajo

ljudje respekt imeti, na to moreva gledati, da si čast ohraniva.
 Kùharca: Dobro misel imaš, ti Janes, le počoke malo, neke se ti morem povedati.
 Janes: Neža, le z besedami vun, da slišim tvoje mnenje.
 Kùharca: Lübi Janes, te se bi za noj lahko bilo, če bi nič kaplono nebi meli v forofi: se prle sta sploh dvo kaplana bila tu, zdaj pa je že samo eden moli, tega še tótoga ne treba, se midvo to že sama oproviva, ali pa naj bo mežnarija za kaplona stanovanje.
 Janes: Kaj pa bo z mežnarom in orglarom? Ker ima že tak veliko famijlo, v katero kočo pa bi tega potisnila?
 Kùharca: Veš, Lübi moj Janes, če češ za nojno kočo gledati, te le s totin kaj naj hitre proč, toti vrog se sploh po mestah okoli vozí, in trikrat se mi je že senjalo, da naj je počrna, negdi tam gori pri tistem mesti M... Veš, ne je tak nor kak ga Ti moš, veš toti vrog ti ma oči sploh odprte, po dnevi in po noči. Tota gospa uč. N... mi je provila, da bo toti vrog son rad odísa, in da de nekísi zlo velki kšeft začaja. To tñdi vsi formoni provijo, naj bole pa se verjen toti gospe N... tota mi vsikdor vse pošte prinese, in najbolje ž njo gučin. Posebno če nj kržico storega vinca dan.
 Janes: Oh, draga moja Neža, da bi se tvoje besede vresničile! Vesel bi bil tako, da bi ga trikrat z

narboljšim vincom napojil, ker najrajši bi bil, da bi mi z lepega odísel.
 Kùharca: To bi tñdi najboljše bilo; pa beži, beži, Lübi moj, misliš, da se ti bo kama pobra, to samo švindla. Pa veš, moj Lübi Janes, kaj sen novega čüla; ker jaz tako ta prva vse zven, kaj se v celi fori godi.
 Janes: Kaj takega?
 Kùharca: Kda sen v nedelo po roni meši na ploči stola, sen čüla, da so si formani rojitali, kda de toti vrog odísa, te pre midva tñdi moreva iti, da do pre forof bomboderali, zato pa, Lübi moj Janes, le zlepega žnjim okoli idi, tak kak s strtin jojeon.
 Toti vrog ti neki vse okoli provi kak mu ti dol trgaš, toga ne delaj, in boge me, kakor do zdaj vseli, ker čüla sen, da so formoni in perdü-ljakova Mima provili, da boš ti njemi moga od tolih penez dober interes dati.
 Janes: Veš, Neža, saj bi se mi sicer še dopadel v službi, to samo radi tebe storim, ker mi ne ugaja, za to ne, ker tebe ne spóstuje in ti rok ne kušuje.
 Kùharca: Znož ti, Janes, kaj je moja misel?
 Janes: Kaj si pa že znajša, Neža?
 Kùharca: Nojni Droš že tak zno sveče vujžgoti, orglonja pa se tak en tjeđen navči, jaz pa cirkev zmnet, te pa je služba vredi, in dno'r ostone v forofi.
 Janes: Kaj pa hočeva storiti z gopodom?
 Kùharca: Dragi Janes, tako mo, veš, moreš dela dótati, da bo zlo napeti v službi, te pa de se son

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor. V zadnjem času se je sklenila postava za vojaške takse, prerešetal se je natanko predlog za novo obrtniško postavo, ki je jako potrebna, v odseku za volilno reformo pa se te dni ravnokar razpravlja o štajerskih državnoborskih mandatih. Slovenci želijo za en mandat vedt imeti, Nemci pa se temu upirajo.

V delegacijah zahteva vojni minister 20 milijonov kron za nove kanone, katere bo moral seveda zopet ubogi kmet plačati.

Dopisi iz Štajerskega.

Slike iz volilnega bojišča. Neki pregovor pravi: Osla se boj od zadi, ženske od spredi, konja od strani, a farja od vseh strani. In pri moji veri, ti farji so res zlodjevi dečki, pri zadnji volitvi so to vsaj dokazali popolnoma. Kaj, zlomka, bote rekli, ako prečitata sledeče, dokaj skrajšane dopise?

1. Od Sv. Petra pod sv. gorami. Naš župnik Tombah je na prižnici strašno obrekoval naprednjake in njih poslanca. Za volitve je imel dosti časa, da nam zida prepotrebno novo cerkev, čeravno ima vse pripravljeno, za to nima volje niti časa. Za božjo čast torej ne gori njegovo srce, pač pa za hinavskega Korošca. Kmetje z Bzelskega, iz Pišec in od drugih krajev so darovali vino za olepšavo cerkve Matere Božje, zdaj ob volitvah pa so vse spili tukajšnji Koroščevi volilci. Marijo so potem takem oreharili! Ta je lepa!

2. V Loki pri Žasmu. Župnik Šebatov Tone, ki ima v Polčanah že svojo lastno famulijo, je tu strašno tulil na prižnici in zbiral volilce za Korošca. Vsakemu je grozil s tožbo, če ga damo za to v Štajerca. No, žaba ne more orehu kaj, zdaj lahko vidi, da se ga ne bojimo. Tone naj pusti rajši naše ženske pri miru, mi možje smo si jih vzeli za-se, ne zanj. Župnik si misli: „Za bolezen so zdravila, za ljubezen pa jih ni“. Ali mi mu obljubujemo neko mast, ki bo gotovo pomagala.

3. Sv. Rupert v Slov. gor. Tu se je župnik Pajtl tako drl na prižnici in na volišču, da smo se zanj že bali. Vse polno agentov je razposlal po fari gimpelne lovit za Korošca. Tu veljajo besede preroka Jeremije: „Čudne reči so se godile po deželi: preroki (zdaj politikujoči duhovniki) so se posluževali laži in vsa ostala duhovščina jim je k temu ploskala z rokami in, žalibog, ljudstvo, ki bi imlo biti Gospodovo, je ljubilo take reči. Kakšni torej bodo poslednji dnevi takega ljudstva?“ (Jer. 5,31.)

4. V Šent Jurju ob Taboru je bila vera v nevarnosti, tako so na binškošni ponedelje na prižnici razlagali naš župnik Zdošek. Zdjaj pa je vera rešena, ko je izvoljen Korošec. Ja, sv. Duh je ob binškošnih jokah nad našimi farji —

rad proč prosi. Le na toki način va te samó ostala v forof. Jaz noč in den rojži delan, da sva le samó. Janes: Kaj, Neža, dolgo sva se pogovarjala, in kako so bile urice kratke, vidlo se mi je, kakor bi se le en trenotek razgovarjala. Pardon — gospod pride vsaki čas iz sole, treba bode obed delati in pripravljati. Neža? Kaj si bova kuhala, sicer zlo lačna nesva, ker si že popred postreževa.

Kuharica: Tu imas 30 dek govedine za župo, malo koruzine mele za zgonjke, in neke pšenove repe, in potem se gospod lahko redi, sej ne ve, ker je še mladi, kaj dobro ali ne.

Janes: Dobro je tak, Neža, veseli me, in bolje dopada mi to, da si se tako gospodarstva naučila v B.... Ti veš dobro vse, ob katerem času se repincin, zimska selata, mlečec, debela repa, črna runa in babje pape sejajo, in gda se kinezarski prasički bučejo. To ti vse veš, kdaj je mladi mesec ali polna luna, to se pri nas namreč osmošolci nevedo. To sečno veš, kdaj kokoš jajce znese.

Kuharica: Zdjaj pa le, dragi Janes, pasko v kuhinji, da se ti kaj ne posmodi, jas pa gren moj talor snožit. Na nojnega fidna pa ne pozobi klobose mu skuhati. To je stvar, da je malo tokoh.

Kuharica je čez nekaj dni pisala: Dragi „Štajere“, prosim Te lepo, pusti prostor za noj v listu, ker midva se bova še večkrat pogovarjala. Nabruši prosim zlo pero, ker jas sem zlo kosmata in tudi našem-Janezi že broda zlo vin bode in se toži, da mló trdo obrošenje. Zato Te še enkrat prosim, da si boš ja zlo nazhojfa britve. —

V Sv. Jüri dne 32 aprila 1906.

saj je bilo najbrže povsod tako, da so duhovniki pridigovali le o volitvah, zraven pa se lagali kakor cigani. Sv. Duh pa, duh resnice, je v nebesih obupaval nad sv. vero! Kam plovete? Zakaj peša vera?

5. Sv. Anton v Slov. gor. Kdor hoče znati, kaj pomenijo besede Kristusove: „Učite se od mene, kajti jaz sem krotek in od srca ponižen“, tisti naj ne hodi poslušat ali gledat našega kaplana Lasbacherja. Ob volitvi je vam vsó žolč porabil proti naprednjakom.

6. Iz Cirkovec. Melhijerja, našega kaplana, bodo morali v peklu napraviti za hausmajstra, v nebesa itak ne pride, ker ne pozna božje zapovedi: „Ljubi svojega bližnjega“. Ob zadnji volitvi je to pokazal.

7. Iz Zalca. Naš župnik Matija — pojdi spat! — nam že preseda zaradi čenčanja in napadov na kanceljnu. Ob času volitve je bilo v tem oziru za nas naprednjake najhuje. Za župnika bi bilo pač najbolje, da pobere šila in kopiva ter pojde s svojo Marjetko v Karpate za puščavnika, tam bi vsaj nikogar ne žalil!

8. Iz Kapel pri Bzeczah. Naš župnik Korlek Preskar sicer jeclja — mi bi mu tega ne sponašali, ko bi ne bil ob času volitve na prižnici in na volišču tako strašno opletal s svojim žegnanim jezikom proti naprednim volilcem. Ena laž al' pa dve, to mu je vse eno! Sv. pismo pravi o takih: „Prerok, kateri uči laži, je kakor — rep“ (Is. 9, 15.)

9. Petrovče. Naš kaplan Fink vam ob volitvah ni pel kakor finkec, ščinkovec, ampak se je drl kakor najčrnejši krokar. Vzlic temu smo tu dobili 14 glasov za Vračka, in bilo bi jih do sto, ako bi se boječi volilci ne bili strahili naših črnuhov.

10. Sv. Jurij v Slov. gor. Naše kaplanče Bosina je bil s Ferlincem ob volitvah ves divji, obletal je vse farane ter jim surovo žugal, ako ne bodo volili Korošca. Zavoljo tega si tu pri nas nihče ni upal voliti prijatelja kmetov — Vračka, ki bi bil edino naš pravi kmečki poslanec.

11. Sv. Peter na Medvedovem selu. Tudi Šparhakec naš župnik, se je tu postavil v obrambo vere — pravzaprav bere, kajti vera ni nikjer zavoljo naprednjakov v nevarnosti, pač pa bera, bisaga. G. župnik, deluj te tisto kraljevstvo, ki ni s tega sveta in v katerem ni občinskih, niti državnoborskih volitev, to bo bolje za vas in za vaše tovarše.

12. Negova pri Radgoni. Tu se je v farovžu strahovito agitiralo za Korošca, mežnar z namršeno štature je pomagal. Naš župnik, ki si pusti vselej najmanše delo debelo plačati, je vam ob volitvah prav postrežljivo podpisaval volilne listke, seveda za Korošca in je bil hud, če mu je kdo rekel, da je volitev prosta.

12. Sv. Tomaž pri Ormožu. Tu je kaplan Močnik kakor kak turški paša trgal nam iz rok

Alkohol in otroci.

Alkohol škoduje otrokom kakor strup, saj še za odrasle, če si ne znajo mere, je za zdravje škodljiv. Vkljub vsem svarilom pa se vidi še vedno nespametne stariše, kako vsiljujejo vino ali pivo, celo žganje svojim nedoraslim otrokom doma, v krčmi, na izletih, češ, naj pijejo, se bomo vsaj smejali njihovim kretinjam itd.

Nemško društvo abstinentskih učiteljic je napravilo kot bojno sredstvo proti alkoholizmu alkoholno-spominski list, kateri je bil poslan županstvu 350 nemških mest s prošnjo, naj se izroče taki listi poolah otrokom, ki naj nesejo potem omenjene listke domov. Spominski list ima sledečo vsebino:

1. Alkohol se nahaja v opojnih pijačah (vinu, pivu, žganju itd.).

2. Alkohol je staničen strup. Po zauživanju preide koj v kri, podre stanične stene, pride v stanice in ugonobi stanično beljakovino. Bolj škoduje najfinejšim stanicam, na primer možganskim in živčnim stanicam, kot pa večjim stanicam.

3. Alkohol škoduje skoraj vsem organom in povzročuje mnoge bolezni, ki nastopajo večkrat komaj čez leta: kakor jetrne, obistne in srčne bolezni, katarji in bolezni na umu. Mlademu telesu odvzame odpornost proti kužnim boleznim, na primer proti pljučni tuberkulozi.

listeke, črtal našega poslanca Vračka ter zapravil Korošca. To je vam strašno predrza farček.

14. Šent Janž na Vinski gori. Tu je brbljan župan Marka Krolič v imenu neumnosti pomagal reševati vero. Seveda, kdor altarja ni videl se tudi peči klanja. Tisti pride zavoljo svojega grdega jezika ob volitvi še pred sodnjo.

15. Šent-Jur ob Ščavnici. Kaplan Stuhec svojimi pomagači je kar besnel po fari ob volitvi. Mi pa rečemo: Repo in fižol naj jejo le nubi po farovžih, farske kuharce, tem naj Korošec zanaprej pridiguje. Stuhec pa naj gre na policaja na Rusovsko, tam so zanj kakor naš lašč ustrajene razmere.

16. Škale. O kaplanu Rabuzu ne vemo, ali je clovek ali je živina. Škoda tistega olja, katerim so ga škof pomazali za žeganca. O tem zlodju vam napišemo prihodnjič cele listanje.

17. Sv. Križ pri Rogiški Slatini. Naš naš župnik, ki se drži gesla: „Ljubezen je bila, ljubezen še bo, ko mene in tebe na sveti ne bo“, in zato jako obožava ženski spol, je s kaplanom, ki je komaj semkaj prišel, tako nazarenko napadal naprednjake in agitiral za svojega pajdaša, da se je vsem gabilo tako obnašanje. Kaplan je bil od samih laži ves penast kakor bi ga trla božjast. Pri volitvah je kmetom trgal listke iz rok in pisal Korošca. Nekemu kmetiču je tudi tako napravil, ali ta je rekel: „Vejo, gospod, če tistega ne smem voliti, katerega sem si sam izbral, potem pa prokleta rajši nobenega ne volim“ in nato je odšel kmet proti domu.

18. Kalobje. Naš kalobški župnik je bil s početka dober, ali pokvaril ga je zloglasni njegov sosed, šentjurski župnik Mikuš. Zdjaj tudi ni več vreden, po Stajercu udrilja, po Mikušovem navodilu veliko računni in ob volitvah je igral klaverno nlogo klerikalnega komedijanta. Župnik Mikuš je ravno tako velik skopuh kakor njegov drugostranski sosed Andrej Podhostnik v Dramljah. Oba rada vohata ženske kikle. Tisti Mikuš se vede kakor bi bil svetnik pa dragi Stajerc, kmalu zveš, kako črviv svetnik je on, kako se s svojo jungferco kuharico spreha in na špansko vozi. Jaz mislim, da zavoljo tega vera peša, ne pa zavoljo Stajerca.

19. Velika Nedelja. Kaplan Ozvatič naj se zapomni, da to ni poklic duhovnika, uganjati neumnosti in napadati ljudi, kakor je to storil pri zadnjih volitvah. Nadomestuj, Ozvatič, rajši zvesto Kristusovo sv. voljo ter agitiraj od zdaj naprej le za Kristusa.

20. Polensak. Tukaj je na župnikov ukaz mežnar delal za vsiljivca Korošca. Dne 20 maja se je po službi božji pred cerkvijo tako dale spozabil, da je farmane celo učil kako naj podpisujemo volilne listke za Korošca. Mi pa tukaj, mežnarček, le to povemo: Rajši pometa

4. Vsled zauživanja alkohola trpi rast otrokova: njegov tek je odvrtjen od njemu prikladnih hrane -- mleka, juhe in sadja.

5. Alkohol nima nobene hranilne vrednosti. Pivo ima sicer hranilno snov, t. j. slad, toda zelo mali meri. Kozarec piva od 0.3 do 0.4 litra ima ravno toliko hranilnih snovij kot košček sladkorja.

6. Alkohol ne krepi in ne greje. Nasprotno on oslablja delovanje mišic in zmanjšuje delavno moč; prvemu varajočemu čutu gorkote sledi zmanjšanje telesne gorkote.

7. Alkohol zmanjša tudi delavnost živcev. Otroci, kateri zauživajo alkohol, postanejo leni, neumni in se težje in počasneje učijo.

8. Alkohol upliva tudi na voljo. Otroci postanejo dražljivi, prepirljivi, lahtomiselni in nemarni. Oni se ne morejo več vladati. Alkohol škoduje tudi njihovim nravnostem.

9. Iz otrok, ki so vajeni iz mladih nožauživanja alkohola, postanejo pijanci v poznejših letih.

10. Zatoraj žene in matere, branite lastne otroke pred tem strupom za otroško telo in otroški um. Vedno in vedno naj vam bod pred očmi zapoved: Ne dajaj nobenemu otroku vina, žganja pa na vsak način ne. Ako se ravnate po teh navedenih predpisih, si vzgojite trezen in nraven zarod, katerega lahko brez skrbi izpustite v življenje.